

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Bibliotheca Smithiana, Seu Catalogus Librorum D. Josephi
Smithii Angli Per Cognomina Authorum Dispositus**

Pasquali, Giovanni Battista

Venetiis, 1755

Origenes Contra Celsum.

urn:nbn:de:gbv:45:1-844

ORIGENES CONTRA CELSUM.

Rome per Georgium Herolt de Bambergia MCCCCCLXXXI

Theodorus [1] Gazinus Constantinopolita Christoforo [2] Persona
S. P. D.

Cum diebus hisce superioribus animo, ut soleo saepe, latinos viros verarem, qui græce scire aliquid videntur, & gracos insuper auctores qui in latinum verti non mediocri cum laude possent, ipse imprimis oblatus es, quem unum novi ab ineunte adolescentia sic græcas litteras imbibisse, & quod plurimum juvit, in gracia ipsa & graciis ex præceptoribus, ut nisi te civem romanum scirem, & propinquos tuos primarios urbis viros sat nossem, dicturus facile sim ex gracia te oriundum; nam & ipsa tua græca pronuntiatio græcum te præfert. Quorsum hac? vidi Chrisostomi sermones non paucos, quos e Græcis latinos fecisti, & Livanii meletas nonnullas, veluti majoribus rebus futura præludia. Vidi paulo post apud te Athanasiū tuum, cuius traductio ita me oblectavit, ut in spem bonam ex eo tempore venerim posse te & Origenem aduersus Celsum traducere. Quem librum, quia elegantissimus est & in fidei Christianæ defensionem conscriptus, Nicolaus Pontifex, et si de se erat noyorum op̄erum & græcorum præcipue cupientissimus, meo hortatu Constantinopolim misit qui ad te coemptum deferret, delatumque mox mihi ostendit, dixitque velle se ei quidvis præmii polliceri qui latinum hunc faceret. Et sane ipse id opus aggressus essem ac lubens nisi me tunc alia gravis traductio præoccupasset. Restat igitur adhuc liber iste in pontificis bibliotheca intactus, & ut arbitror tibi servatus, ut ea cum dignitate, quam græce sonat, vel saltem proxima, latinum facias; & spero fore pro tua utriusque lingue singulari peritia, ut non minus laudis in hoc convertendo promerearis, quam auctor ipse in edendo promeritus sit. At dices non esse illa nunc exposita præmia, quæ Nicolaum Pontificem narras proposuisse, nec tales nunc principes, qui ejus vestigia consecutentur. Cur ergo tantum laboris infumam? nec ipse quidem inficias eo; quid ni? qui experientia doctus id ausim confirmare, nec principes tales nunc esse quales antea extitere, nec

[1] Theodorus Gazinus, seu mavis *Gaza* Byzantinus, vel ut alius placet Thessalonicensis, qui Turcica rabie patris sedibus ejectus, Romæ diu docuit, floruitque, & gloriam sibi mercatus est plurimam. *Sumnum philosophum gravissimumque scribendi Magistrum Gazani appellat Certeius* de Hom. Doct. p. 41.

[2] Chrysophorus Persona, male a nonnullis Porfena vocitatus, Prior Monasterii Sanctæ Balbinæ Monachorum vulgo *Gulielmitarum*, e patritia gente Romæ nascitur ann. 1416. ibidemque, inquinario grassante morbo, moritur ann. 1486. Ejus cenotaphium a Cl. V. Ap. Zeno primum, exceptis erroribus quibus antea Pocciantius, & Gazinus confusuraverant, in Voss. Dissert. editum, sic habet "Chrysophorus Persona adis diva Balbinæ ac Bibliotheca Pontificis preses & puritanus te vita & morum modestia insignis, qui Chrys-

softomi, Livanii, Athanasiū, Origenisque complura volumina, & Procopi de bello Gotorum in latinum vertit, Agathisque acceffio nem. hic situs est atatis annorum LXX. mens... dier. Obiit anno MCCCCCLXXXVI. Vide laud. Zenum l. c. T. II. p. 138. & seqq. ubi de celeberrimo doctissimo viro quaecumque adnotari poterant ita, Justo Fontaninio adjuvante confessit omnia ut quod addas vel demas superfluit. Ceterum Origenianæ hujus versionis titulum male exscriperunt Dupinus, Badius, & Simonius, queis addas velim & Maittaire permanenti officitando adnotantem in nota chronica hujus editionis obmisisse Hypothetam centenaria & pro millesimo quadringentesimo, repoussive dumtaxat millesimo: quod apprime falsum οπαρέ δοξαν.

nec ea laborum virtutumque præmia. Sed quis adeo fuerit sine illiberalis, sive ingratissimus Princeps, qui ubi librum hunc illi traductum dono detuleris, non te muneribus principe dignis & magnis honoribus prosequatur? Aggredere ergo id opus, & pro ejus ut dignitate absolvias continenter incumbe. Age romanum virum, & animo ingenti difficultates omnes percede. Est quidem hoc, fateor, interpretatu difficile, sed eo plus laudis consequeris, quo rem non facilem aggressus videbere. Vale.

Joanni Mocenico illusterrimo Venetorum Principi, universoque Senatui inclito, consultissimoque Christophorus Persona Romanus.

Et si plerique omnes pœclara facinora aggredi idcirco videmur, ut opes, honorem, gloriam more humani ingenii consequamur, ipse tamen consultius longe facere duxerim, qui suis in omnibus tam privatis quam publicis actionibus ita se gesserint, ut Deum imprimis promoveant, & veram ejus sic tueantur religionem, ut si vel vitacum morte sit his commutanda, intrepide ferant. Quod sane majores nostros, hoc est qui nobis miræ virtutis specimen reliquere, & ad sectandam virtutem documento fuere, factitasse sat constat. Siquidem bonis fortunæ contemptis, & ceteris rebus posthabitibus, sine quibus constare vitam nil posse mortales putant per arma, per ignes, per omnes denique cruciatus & mortes intrepidi pervadere, ut christianam professionem servarent. Quo factum est ut vel tormentum & tyrannorum levitiam patiente pervicerint. Fuere item & qui ut integrerime vivendo ita & scriptitando quæ sui temporis essent hominibus & posteris profutura, de nostra & christiana hac fide sint optime meriti. Quos inter Origenes hic fuit, qui ubi exploratum haberet, Celsum philosophum & gentilem Christo impudenter obstrepere, & hujus cultum scriptis acerime insectari, commotus animo, uti par erat, & rei indignitate accensus, obstrepentis sic dicta refellit, ut plane ostendat nullius esse momenti quæ ille deblatterat. Et sane nil desunt hoc tempore veritatis infensissimi hostes, qui non solum hanc verbis sed factis impugnant. Quocirca perquam maxime yellem, ut quemadmodum fidem suis hic tutatus est scriptis, ita & veri Dei cultores armis adversus impios decertarent, qui Christianorum negligentia orientis jam maximam partem, occidentis non parvam suæ fecerint ditionis, & ab exiguis quibusdam inititis vel prope nullis, ad id ætatis tam brevi eo magnitudinis creverint, ut ceteras nationes in immensum propagatis jam imperii finibus facile aspernentur. Nam si istorum recensere primordia velim, crediderim equidem Turcorum hanc gentem ex Athamania originemducere, quæ regio Thessalæ proxima, nec satis ampla, bello Macedonico Animandrum habuit regem populo Romano amicum. Cur autem ex Athamanibus Turci sint postea dicti, haud quaquam in magno posuerim nosse. Hi itaque eo nunc audacie processerunt, ut Hydruntem Italiae in Apulo agro captum directumque vi teneant, miseris civibus partim crudelissime trucidatis, partim in Epyrum in servitutem transvectis: quis ista deplopare sat queat? barbaros homines qui feritate immanes belluas superent, ob Italorum sive desidiam dixeris, sive dissensiones & bella in Italiam transmississe. Non ergo par fuerit exteris nationibus tantum ut otii detur, ut nostris hisce in locis tam libere insuescant. Memoriae proditum est Gallos olim cum mul-

titu-

situdine abundant , in Italiam primum tunc descendisse , ut novas sibi
 quærerent sedes , ita ut sive ejectis , sive intersectis habitatoribus ipsi urbes
 incolerent . Ea fama rei tam bene gestæ ad suos perlata alios item atque
 alios tam frequenter excivit , ut depulsis Insubribus , Umbris Etruscisque
 superatis , istorum occupaverint locos . Suscipe itaque rem publicam Chri-
 stianam tutandam , ut ante hac sepe fecisti , & cum christianis principi-
 bus aliis periclitanti jam opem fert ; nam pro communi libertate vos ita
 decertaturos existimaverim , ut in navanda tanti momenti opera nulli sitis
 inferiores futuri : quandoquidem vobis & suppetunt vires , & res publica
 sit tam optime constituta , ut , aliorum sit id pace dictum , similem esse in
 terris nusquam norim ; nimirum quoad per annos jam octingentos uti ac-
 cepi , vel eo amplius , pro ejus mira concordia , qua vel parvæ res cre-
 scunt , continent & integra fructur libertate . Accedit etiam quod sena-
 torius vester ille & amplissimus ordo ex regibus videatur constare ; quod
 olim Romanis eloquentes quidam & summi viri maximam in laudem con-
 tulerunt . Fuere , fatior , vestris civibus magna ingenia , & ad rem omnem
 accommodata , atque adeo quibusvis artibus bonis imbuta , ita ut domi fo-
 risque clari sint habiti : nam Leonardi Iustiniani , ut recentiora nunc repe-
 tam , quæ vis animi fuerit , quod acumen ingenii , quanta doctrina , nemini
 latet . Nec secus & Franciscus Barbarus græce item latineque peritis-
 simus , quam multis præstiterit , quis ignorat ? Cujus vestigia hac nostra
 ætate Hermolaus Barbarus , ex filio Zacharia circumspicillissimo vestro nunc
 ad Pontificem Oratorem & Equitem nobilissimo nepos , vir sane doctissimus
 eloquentissimusque enixe sectatur . Nec desunt vobis vel hac tempestate &
 alii multi , ut litteratissimi , ita & longa rerum humanarum experientia
 prudentissimi Cives , qui & audere & facere omnia summa cum laude
 queant ; qualis Franciscus est dictus vir mira doctrinæ & eloquentiæ ; qua-
 lis & Bernardus Bembus , qui magistratus & legationes non parva cum
 gloria gesserit ; quales denique Antonius Donatus , & Marcus Antonius di-
 fertissimi viri & Equites sunt , & istorum similes ceteri ; quorum si virtu-
 tes nunc velum & ornamenta commemorare , profecto ut ipse in scribendo
 longior fierem , ita nec finem habitura esset oratio . Aggredimini igitur
 egregium id & memorabile facinus ; abigate , & ex humano confortio ex-
 terminate tam fadum hostium genus ; huc vestros intendite nervos ; hic
 animis , hic viribus opus ; vendicate in libertatem tot hominum nationes ,
 tamdiu & tam injuste oppressas . Nota jampridem vestra est in Ecclesiam
 fides , noti & suscepti quondam pro ea labores , notæ & sumptuosissimæ per
 vos sæpe ut terrestres expeditiones , ita & maritimæ classes adversus im-
 pios comparatae . Agite igitur ut recentibus beneficiis præterita & egregia
 vestra facinora comprobentur .

